

ganste vist, at vi skulle ikke her tro, at vi kunne lovgive for al Fremtid. Jeg tror, at vi bør give Loven — ikke blot Bestemmelsen om Udsørgelsesforbudet — paa Tid, f. Ex. for tre Aar. Det er et Princip, som er godt for al økonomisk Udvikling. Det blev gjort gjældende 1838 i vor Toldlovgivning. Der kom Tanke frem om en Revisionsbestemmelse, om et Gjennemsyn hvert tredje Aar, og det vilde have været godt for hele vor økonomiske Udvikling, hvis denne Regel var bleven gjældende. Toldlove og andre Love om økonomiske Forhold, der spille ind i saa foranderlige Ting som Handel og Omsætning, bør have en bestemt Tidsgyldighed, saa at de blive reviderede efter et vist bestemt Antal Aars Forløb. Vi kunne ikke sidde her og give Love for Halvfemserne paa et Omraade som dette, det er ganske umuligt. Jeg vil til Slutning anbefale, at vi tage denne Sag saa roligt og saa sagligt som muligt. Naar den har sat Videnskaberne saa stærkt i Bevægelse, som det er, er det, fordi den er taget rent symbolisk. Man har i Kunstsmørffjendernes Optræden set et Forbud om en kommende Protektionisme, om en Politit, som fuldstændig vilde tilfidejætte den ene Klasse Interesse for den anden, og man har fra den anden Side i Kunstsmørvennernes Optræden set en ensidig Kjøbstads- og Arbejderpolitit, en Mangel paa Hensyntagen til Landbruget. Jeg tror ikke, at nogen af Delene i Virkeligheden er Tilfældet, i alt Fald for det store Flertals Vedkommende paa begge Sider. Denne Sag er et enkelt økonomisk Spørgsmaal, som ikke er egnet til at danne Partier, ikke egnet til at knytte Alliancer mellem de store og de smaa Bønder paa. Jeg kan forstikke, at hvis man vil drage Skjelnelinierne indenfor Oppositionen eller Høre efter Stillingen til Kunstsmørret, drager man Linierne forkert. Hvis man tror, at de, der stemme for virksomme Forholdsregler efter §§ 6 og 7, ere lutter Landbrugsprotektionister, tager man meget fejl. Den Dag, vi faae Korntolden for, vil man se, at ikke Faa af dem, der i Dag og i Morgen stemme for Farveparagrafen og Udsørgelsesforbud, vilde være ivrige Modstandere af en virkelig Landbrugsprotektionisme. Lad os drøfte denne Sag uden alle Partihenryn, saavidt mulig uden Videnskab, som den store Velfærdsag, den er for vort Lands økonomiske Udvikling. Lad Folke-thinget have Vren af at holde Hovedet klart under al den Larm, der er i Landet, og at drøfte denne Sag med gode og gyldige Grunde og ikke lade sig skræmme hverken af Trusler eller Slagord.

Bluhme: Det ærede Medlem, der nu satte sig, endte omtrent med den Udtalelse, at han tvivlede ikke om, at den Tid vilde komme, da vi vilde blive nødte til at omdanne vore Meierier, men at dog den Tid langt fra var kommen endnu; dertil stode Priserne for høit til, at der kan være Tale om det. Ja, hvis det skal bero paa Priserne, tror jeg nok, jeg tør sige, at den Tid er kommen, at Priserne for vore Meieriprodukter i Diebliffet ere saadanne, at det danske Jordbrug ikke kan være tjent med, at de synke længere med. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup), som er Ordfører for Mindretallet, endte igaar sine Udtalelser saaledes omtrent, at han udtalte, at han haabede, at Thinget vilde finde et andet Standpunkt end det, som Flertallet indtog, i alt Fald at det maatte ske ad Aare, da Videnskab, Jordbrug og Handelsmænd stode paa hans Side. Jeg tror sikkert, at han som Ordfører for det Parti, han repræsenterer, ser hen til, hvad der bedst kan gaae ikke alene Samfundet, men særlig ogsaa Jordbruget i denne Sag, men paa den anden Side vil han vistnok ogsaa indrømme, at vi Andre ogsaa tør formodes at se paa Jordbrugets Vel, og i alt Fald vil han dog vel antage, at jeg har Interesse for, at Loven bliver saaledes, at den kan gaae. Jeg vil sige, at hellere end at vi gaa hen og vedtage en Lov, der maatte vise sig at være til Skade for det danske Jordbrug, maa vi blive staaende paa det Standpunkt, vi have, og jeg frygter ikke for at udfjæmpe Kampen med de Herrer fra den modsatte Side, naar Spørgsmaalet drages frem. Jeg tror, at det kan gaae; thi det kan være, at vi fra vor Side, saa vel som de Herrer fra den modsatte Side, se lidt for ensidigt paa Sagen. Lad os faae Alt frem under en saglig Drøftelse rundt omkring i Befolkningen; det vil være sundere, idet vi da have Tid til at tænke over Sagen, end at gaa hen og vedtage en Lov, om hvilken vi om kort Tid ville sige, at den har været til stor Skade for Jordbruget. Naar det ærede Medlem sagde, at han havde Videnskaben, Jordbruget og Handelsmændene paa sin Side, vil jeg tillade mig at gjøre en lille Indsigelse. Jeg veed ikke, hvor han har funden den Videnskab, der staar paa hans Side. Det skulde da ikke være i den saakaldte Kommission, som Indenrigsministeren har nedsat? Den var sammensat, saa vidt jeg hukter, af 4 Handelsmænd, 1 Kemiker, 1 Godseier og Docenten i Meieribrug ved Landbohøjskolen. Nu at kalde Meieriet en Videnskab synes jeg egentlig er for